

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 24560

гр. София, 13.07.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 51 СЪСТАВ, в закрито заседание на
тринадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВЕТА В. ИВАНОВА

като разглежда докладваното от ИВЕТА В. ИВАНОВА Гражданско дело №
20231110112224 по описа за 2023 година

намира, че на основание чл. 140, ал. 3 ГПК следва да съобщи на страните проекта за доклад по делото:

Предявен е от Е. В. Ч. срещу „.....“ ЕООД отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439, ал. 1, вр. чл. 124, ал. 1 ГПК за признаване за установено, че ищцата не дължи на ответното дружество **сумата от 1 337,21 лева**, представляваща останалата непогасена чрез плащане част от сумата от 1 523,69 лева – главница, формирана от неизплатени суми по договор за целево финансиране № 4376114726 от 23.12.2007 г., сключен с „.....“ ЕАД, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 20.11.2009 г. до изплащане на вземането, за която сума по ч. гр. дело № 52069/2009 г. по описа на Софийски районен съд, I Гражданско отделение, 42-ри състав е издаден изпълнителен лист от 19.03.2010 г., въз основа на който е образувано изпълнително дело № 20219240401869/2021 г. по описа на ЧСИ Г.К. с рег. № 924 на КЧСИ и с район на действие Софийски градски съд, поради новонастъпило обстоятелство – погасяване по давност на правото на принудителното му изпълнение.

Ищцата твърди, че в хода на производството по ч. гр. дело № 52069/2009 г. по описа на Софийски районен съд, I Гражданско отделение, 42-ри състав е издаден изпълнителен лист от 19.03.2010 г., с който Е. Ч. е осъдена да заплати на третото за процеса лице „.....“ ЕАД следните суми: 1 523,69 лева, представляваща непогасена главница по договор за целево финансиране от 23.12.2007 г., ведно със законната лихва, считано от 20.11.2009 г. до окончателното плащане, сумата от 63,52 лева, представляваща обезщетения за забава за периода от 15.01.2009 г. до 20.11.2009 г., както и съдебни разноски в размер от 131,74 лева. Посочва, че след извършени частични плащания от длъжника, останалата неизплатена чрез плащане сума по изпълнителния лист възлиза на 1 337,21 лева – главница. Излага се, че по молба на кредитора от 29.07.2011 г. и за събиране на вземането е образувано изпълнително дело № 20118610401085/2011 г. по описа на ЧСИ Д.В. с рег. № 861 и с район на действие СГС. Ищцата твърди, че след образуването му в хода на същото са извършвани действия по проучване на имущественото състояние на длъжника, които не представляват същински изпълните такива. На 13.03.2015 г. е наложен заповест за изплащане на банковите сметки на ищцата, а на 29.04.2015 г. ответното дружество „.....“ ЕАД е направило искане за конституирането му като взыскател, предвид прехвърляне на процесните вземания в негова полза с договор за цесия. След този момент и в продължение на две години не са поискани или извършени други изпълнителни действия, поради което изпълнителното дело е прекратено по силата на закона на 29.04.2017 г. на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, без да е необходимо издаване на постановление от съдебния изпълнител. Е. Ч. намира, че след прекратяването всички

последващи изпълнителни действия са недопустими и не произвеждат правно действие. Няма такъв характер и преобразуването на изпълнителното производство под № 20219240401869/2021 г. по описа на ЧСИ Г.К., осъществено поради прекратяване правомощията на ЧСИ В. на основание чл. 33 ЗЧСИ, което е единствено организационно и техническо действие. Ищцата твърди, че не дължи на ответника процесното вземане, предвид погасяването му по давност, считайки за приложим петгодишният давностен срок. Същият е започнал да тече от 27.06.2015 г., предвид спирането ѝ за период до 26.06.2015 г. – съгласно ТР № 3/2020 г. на ОСГТК на ВКС, и е изтекла преди образуване на настоящото производство. Доколкото изпълнително дело № 1869/2021 г. по описа на ЧСИ Г.К. продължава да е висящо, то съществува възможност за събиране на процесното вземане, въпреки недължимостта му. С тези съображения ищцата обосновава правния си интерес от търсената защита и отправя искане за уважаване на исковата претенция, както и за присъждане на сторените по делото разноски.

В депозирания в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК писмен отговор ответникът „.....“ ЕООД оспорва исковата претенция като неоснователна. Не оспорва, че в хода на производството по ч. гр. дело № 52069/2009 г. по описа на Софийски районен съд, I Гражданско отделение, 42-ри състав в полза на „.....“ ЕАД (понастоящем „.....“ ЕАД) и срещу ищцата Е. В. Ч. е издаден изпълнителен лист за следните суми: 1 523,69 лева, представляваща непогасена главница по договор за целево финансиране от 23.12.2007 г., ведно със законната лихва, считано от 20.11.2009 г. до окончателното плащане, сумата от 63,52 лева, представляваща обезщетения за забава за периода от 15.01.2009 г. до 20.11.2009 г., както и съдебни разноски в размер от 131,74 лева, които вземания произтичат от необслужван договор за кредит № 4376114726, сключен между ищцата и „.....“ ЕАД. Посочва, че след издаване на изпълнителния лист от 19.03.2010 г. и по силата да говор за цесия от 23.02.2015 г. именно ответникът, в качеството си на цесионер, е придобил от кредитора и цесионер „.....“ ЕАД вземанията по изпълнителния лист. Поддържа, че за събиране на вземанията първоначално е образувано изпълнително дело № 1085/2011 г. по описа на ЧСИ Д.В. с рег. № 861 на КЧСИ, което впоследствие на основание чл. 31, ал. 1, т. 1 ЗЧСИ е преобразувано при ЧСИ Г.К. с рег. № 924 под № 1869/2021 г. В отговора „.....“ ЕООД оспорва твърденията на ищцата за недължимост на процесното вземане, намирайки, че същото не е погасено по давност. Конкретно посочва, че в хода на двете изпълнителни дела кредиторът многократно е предприемал действия по събиране на вземането си, като петгодишният давностен срок е прекъсван с конкретно описани действия. Счита, че с образуването на първоначалното изпълнително дело през 2011 г. давността е била прекъсната, а от този момент до 26.06.2015 г. давността е спряла да тече и нова такава е започнала на 26.06.2015 г. След този момент и на основание чл. 116, б. „в“ ЗЗД давностният срок е прекъсван с предприемането на конкретни действия за принудително изпълнение. Възразява срещу твърденията на ищцата за последиците от прекратяване на изпълнителния процес на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, посочвайки, че при настъпване на перемцията не се заличават действията, довели до прекъсване на давността, а действията, поискани/извършени след образуване на новото изпълнително дело също следва да бъдат зачетени. С тези доводи ответникът отправя искане за отхвърляне на иска, тъй като в настоящата хипотеза не е изтекла приложимата давност. Претендира присъждане на разноски.

Съобразно разпоредбата на чл. 154 ГПК и предвид конкретното основание за недължимост на процесното вземане, на което ищцата основава исковата си претенция, съдът разпределя между страните **доказателствената тежест** за подлежащите на доказване факти по предявения отрицателен установителен иск **с правно основание чл. 439, ал. 1, чл. 124, ал. 1, вр. ГПК**, както следва:

В доказателствена тежест на ищцата е да установи правния си интерес от търсената искова защита чрез отричане на вземанията, като докаже наличието на твърдяната форма на

извънпроцесуално поведение на ответното дружество, свързана с претендиране на процесната сума, активната си процесуална легитимация в процеса – качеството си на длъжник на вземанията по процесния изпълнителен лист, както и периода – начален и краен момент на давността.

В тежест на ответника е да установи, че е станал носител на процесните вземания на твърдяното основание, както и предприемането на конкретни действия, довели до спиране/прекъсване на давностния срок, за което обстоятелство **ответникът не сочи доказателства.**

С оглед съпадащите твърдения на страните, на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК съдът **отделя като безспорни обстоятелствата**, че ответникът е станал носител на вземанията по процесния изпълнителен лист въз основа на договор за цесия от 23.02.2015 г., сключен с кредитора и цесионер „.....“ ЕАД, както и, че останалата непогасена чрез плащане главница по изпълнителния лист възлиза на сумата от 1337,21 лева.

По доказателствените искания:

Представените от ищцата писмени материали са относими към предмета на спора, поради следва да бъдат приети като доказателства по делото.

Служебно следва да бъде изискано ч. гр. дело № 52069/2009 г. по описа на Софийски районен съд, I Гражданско отделение, 42-ри състав, входа на което се твърди, че е издаден процесният изпълнителен лист – за прилагането му по настоящото до приключването му с окончателен съдебен акт.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, вр. чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА делото съобразно мотивите на настоящото определение.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **23.10.2023 г.** от **10:30 часа**, за която дата и час да се призват страните, на които да се връчи препис от настоящото определение, обективизиращо проекта за доклад по делото, на ищцата – с препис от депозирания писмен отговор и приложенията към него.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като писмени доказателства по представените от ищцата писмени материали.

ДА СЕ ИЗИСКА ч. гр. дело № 52069/2009 г. по описа на Софийски районен съд, I Гражданско отделение, 42-ри състав за прилагането му по настоящото до приключването му с окончателен съдебен акт.

УКАЗВА на страните, че могат да вземат становище по дадените указания и проекта – доклада най-късно в първото по делото заседание.

УКАЗВА на страните, че могат да уредят спора помежду си чрез **МЕДИАЦИЯ**. При постигане на спогодба дължимата държавна такса за разглеждане на делото е в половин размер.

КЪМ СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД действа програма „Спогодби“, която предлага безплатно провеждане на медиация.

УКАЗВА на страните, че:

- съгласно чл. 40, ал. 1 ГПК страната, която живее или заминава за повече от един месец в чужбина е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията – съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в РБ; същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 когато лицата по ал. 1 не посочат съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се

смятат за връчени;

- съгласно чл. 41 ГПК страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес; същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 при неизпълнение на задължението по ал. 1 всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени;

- съгласно чл. 50, ал. 1 и 2 ГПК мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес, а ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____